

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Miasto Kopernika

czas trwania: 4 godziny, typ: piesza, liczba miejsc: 5, stopień trudności:
bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Do Fromborka warto pojechać, choćby na kilka godzin. To właśnie tam Mikołaj Kopernik spędził większość swego życia i tam został pochowany.

Swoją trasę rozpoczynamy od Wieży Wodnej, w pobliżu której można zaparkować samochód. Ta niepozorna budowla pełniła ważną funkcję w funkcjonowaniu miasta, pomagając w dostarczaniu wody do wyżej położonych terenów. Obecnie z jej tarasu widokowego rozpościera się wspaniały widok, na miasto, część Wysoczyzny Elbląskiej i Zalew Wiślany.

Po wyjściu z wieży kierujemy się na Wzgórze Katedralne. Po drodze mijamy neogotycki kościół, budowany jako ewangelicki, obecnie pod wezwaniem Św. Wojciecha. Kierujemy się do wejścia na teren wzgórza od ul. Katedralnej, przechodząc przez piękny drewniany most i Bramę Południową. Na terenie Katedralnym można zacząć od zwiedzenia Bazyliki. Kolejnym etapem może być Muzeum Kopernika i Wieża Radziejowskiego z planetarium, wahadłem Foucaulta oraz kolejnym tarasem widokowym.

Na koniec wycieczki można jeszcze podejść do mniej znanego zakątka Fromborka - Muzeum Historii Medycyny w XV wiecznym szpitalu Św. Ducha. Spacerując spokojnymi uliczkami Fromborka, natkniemy się na wiele budowli z czerwonej cegły, których większość można podziwiać tylko od zewnątrz.

Program wycieczki

Frombork Port i molo nad Zalewem Wiślanym

Port leży na południowym wybrzeżu Zalewu Wiślanego, w północno-zachodniej części miasta Frombork. Spełnia funkcję zarówno bazy rybackiej, przystani jachtowej, jak również przystanku dla statków żeglugi pasażerskiej. Stąd można wypłynąć w rejs po Zalewie Wiślanym, m.in. do Krynicy Morskiej czy portów rosyjskich. W pobliżu portu znajduje się molo o długości ok. 380 metrów.

54°21'36"N 19°40'36"E | na mapie:A

Frombork Wieża Wodna

Renesansowa Wieża Wodna, ceglana z XIV-XVI w. W 1571 r. zainstalowano w niej urządzenie wodociągowe dostarczające wodę na Wzgórze Katedralne. Był to drugi tego typu wodociąg w Europie. Obecnie jest wieżą widokową.

Urządzenie czerpakowe zainstalowane w wieży było bardzo innowacyjne i nowoczesne jak na tamte czasy. Skonstruował je wrocławianin Walenty Hendel. Działanie całego zestawu urządzeń wykorzystywało energię wodną do napędzania koła czerpakowego, a system czerpaków wyprowadzał wodę do zbiornika na szczycie wieży. Była to jedyna taka instalacja w Polsce i druga w Europie, po Augsburgu.

54°21'28"N 19°40'49"E | na mapie:B

Frombork Dawny kościół ewangelicki

Dzisiejszy kościół św. Wojciecha, to obiekt należący kiedyś do istniejącej w mieście od 1772 roku wspólnoty ewangelickiej. Utrzymany w stylu neogotyckim budynek, którego projektantem był Fryderyk Stiller z Berlina powstał w latach 1857 – 1861 natomiast w roku 1903 do kościoła dobudowano dom parafialny.

Do końca II wojny światowej rola tego obiektu była zgodna z jego pierwotnym przeznaczeniem czyli była to świątynia podległa wspólnocie ewangelicko - augsburskiej, po zakończeniu wojny kościół stał się częścią Parafii Katedralnej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

W latach 70 i 80 XX wieku miejsce to pełniło różne funkcje głównie o charakterze rekolekcyjnym, w czasach obecnych budowla pełni rolę parafialnego kościoła przedpogrzebowego. Inną rolę natomiast wyznaczono dla dawnego domu parafialnego, od 1992 roku jest to siedziba zboru Kościoła Zielonoświątkowego „Parakletos” we Fromborku.

54°21'26"N 19°40'49"E | na mapie:C

Frombork Zespół Wzgórza Katedralnego

Na Wzgórzu Katedralnym znajduje się cenny zespół zabytkowych obiektów.

Gotycka bazylika jest najstarszą budowlą wzgórza. Wzniesiono ją w latach 1329-1388. W końcu XV w. dobudowano do niej gotycką kaplicę św. Jerzego, a w XVIII w. kaplicę barokową. Ściany i sklepienia trzynawowej bazyliki ozdobiono polichromią (1888). W katedrze znajdują się jedne z najśłynniejszych w kraju barokowych organów (1683).

Dawny gotycki pałac biskupi powstał w poł. XVI w., a przebudowano go w duchu baroku w latach 1727-1728. W 1945 r. spłonął, ale został odbudowany w latach 1965-1970. Obecnie stanowi siedzibę Muzeum Mikołaja Kopernika.

Gotycko-renesansowa kustodia została zbudowana na początku XVI w. i przebudowana w 1630, a następnie 1713 r.

Kanonie wewnętrzne pochodzą z XVII-XVIII w. Dziś są zajęte przez bibliotekę i pracownie muzealne.

Gotyckie, ceglane obwarowania wzgórza katedralnego, m.in.: Wieżę Kopernika i Dzwonnicę (Wieża Radziejowskiego), wzniesiono w okresie od połowy XIV do końca XV w.

Wieża Kopernika jest najstarszym elementem fortyfikacji Wzgórza Katedralnego. Została zbudowana przed 1400 r., wyższe kondygnacje wielokrotnie przebudowywano na przestrzeni XV-XVIII w. W latach 1504-1543 wieża była własnością Mikołaja Kopernika, tu znajdowało się jego mieszkanie. Została spalona w 1945 r., następnie zrekonstruowana. Prace zakończono w 1965 r. Obecnie mieści się w niej ekspozycja pt. Gabinet uczonego doby renesansu.

Dzwonnica zwana wieżą Radziejowskiego to budowla gotycko-barokowa z XVI-XVII w. Spłonęła w 1945 r., została odbudowana w latach 1972-1973. W przyziemiu mieści się muzealne planetarium. Na wyższych kondygnacjach prezentowane są wystawy sztuki współczesnej. Tam znajduje się również planetarium i taras widokowy, z którego podziwiać można panoramę Fromborka i okolic. W dzwonnicy zawieszono jest wahadło Foucaulta, służące do naocznego stwierdzenia ruchu obrotowego Ziemi.

54°21'25"N 19°40'57"E | [na mapie:D](#)

Frombork W średniowiecznym hospicjum i herbarium

Frombork to oczywiście miasto Kopernika ze wspaniałą gotycką katedrą (w której w 2005 r. odnaleziono domniemany grób wielkiego uczonego), planetarium i obserwatorium. Jeśli jednak na kogoś nie działa magia sławnego nazwiska, nie lubi starej sztuki i nie fascynuje się astronomią, to i tak jest jeszcze przynajmniej jeden powód, żeby tutaj zawitać: szpital Św. Ducha. Zespół XV-wiecznego szpitala i połączonej z nim kaplicy św. Anny położony jest zaledwie 300 m na wschód od katedry, przy ul. Starej (przedłużenie Katedralnej), ale nieco na uboczu, więc nawet w środku lata nie ma tutaj tłumu turystów. W średniowieczu budowle tego typu wznoszono niemal w każdym mieście, w dużych było ich nawet kilka. Zazwyczaj sytuowano je poza zwartą zabudową, zwłaszcza jeśli przyjmowano do nich również zakaźnie chorych. Obiekty wzniesione poza murami obronnymi były także przytułkiem dla spóźnionych gości (po łacinie hospes, stąd hospitium - gospoda, schronisko, szpital), którzy nie zdążyli wejść do miasta przed zamknięciem bram. Ze względu na położenie były one często niszczone podczas wojen, kiedy łupem najeźdźców w pierwszej kolejności padały nieobronne przedmieścia lub gdy niszczone je celowo, aby utrudnić wrogom oblężenie.

Wojny, pożary, rozwój medycyny i unowocześnienie systemu opieki zdrowotnej sprawiły, że bardzo niewiele tego typu budowli przetrwało w niezmiennym kształcie do chwili obecnej. Szpital we Fromborku jest więc w swojej kategorii obiektem unikatowym. Po remoncie w latach 80. ubiegłego wieku pełni on funkcję Muzeum Historii Medycyny. Z dawnego wyposażenia zachowały się w nim dwa oryginalne piece łaźiebne w przedsionku i ambona w kaplicy. W podłużnej hali głównej, w której po obu stronach stały rzędy łóżek dla chorych, organizowane są teraz wystawy czasowe. W nawach bocznych, mieszczących niegdyś zaplecze szpitala, w tym pracownie medyków, prezentuje się zbiory starej rzeźby i malarstwa. Ekspozycje nie są tu jednak elementem dominującym,

dzięki czemu łatwo sobie wyobrazić, jak wewnątrz to mogło wyglądać w czasach Kopernika (notabene nadwornego lekarza biskupów warmińskich).

Warto zobaczyć najlepiej zachowany element zespołu - otwartą do nawy szpitala niedużą kaplicę, której ściany pokrywa ogromna kompozycja malarska przedstawiająca Sąd Ostateczny. Surowa ceglana posadzka, zapach starych, kalekich rzeźb z utraconymi kończynami i apokaliptyczne wizje w kaplicy - wszystko to wprowadza zwiedzających w niezwykle nastrój dawnego szpitala, w którym chory bardziej niż na skuteczne lekarstwo mógł liczyć na opiekę duchową. Dopełnieniem tej atmosfery jest rozciągający się wokół szpitala zielnik, czyli herbarium, w którym co roku wyrasta kilkadziesiąt gatunków roślin stosowanych w dawnej medycynie. Rozmaryn, werbena, estragon, cząber, lepiężnik, arcydzięgiel, hyzop, dogłęda, serdecznik, fenkuł, krwiściąg, nawłóć, kocimiętka - już od samych nazw można dostać zawrotu głowy, a co dopiero, jak się to wszystko zacznie podziwiać i wachać…

54°21'29"N 19°41'17"E | na mapie:E

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): Sanka, iw mali, iw mali, fot. marina35, fot. D. Piasek

Trasa dodana przez: becejlo

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
sobota 24 sierpnia 2024 17:17:51